

Eilíf Samuelsen, varaløgmaður:

– Tað er ikki ráðiligt at biðja longur

Hóast ósemja í tinginum um hvørt Landsstýrið skal fara niður at samráðast ella ikki, sakar tað einki í Tinganesi. – Besta loysnin er at fara undir samráðingarnar sum skjótast, sigur Eilíf Samuelsen

DAGNY JOENSEN

Ein orsök er at Den Danske Bank setir so stór krøv, áðrenn tað bert ber til at tosa um at leingja freistina, annað er, at peningastovnurin vil hava eina uppgæð, sum ikki kann gerast, og sum eingin hevur møguleika at kenna úrslitið av.

– *Hevur tað als einki at siga, at tingmannabólkurin nú er uppløystur?*

– Tað er sjálvandi keðiligt, nú vit vóru samd um upplæggð, men fyrri sovið er uppgávan hjá bólkinum lokið, sigur Eilíf Samuelsen.

Hann grund gevur hesum við at siga, at tingmannabólkurin skal ikki niður at samráðast, tí tað hevur bert Landsstýrið heimild til.

– *Er tað ikki ein treyt fyrri samráðingarnar, at tingið*

skal gódtaka úrslitið?

– Tað vandan mugu vit liva við. Tað er altíð ein vági, tá Landsstýrið ger sáttmálar. Tað er galdandi í hesum máli eins í so nógvum øðrum, sum Landsstýrið ger sáttmálar, sigur Eilíf Samuelsen.

Í skrivandi løtu seinna partin í gjár, var einki svar komið frá Nyrup Rasmussen, men Eilíf Samuelsen heldur, at tá Landsstýrið ynskir samráðingarnar, fer forsætisráðharrin at ganga teimum á móti.

– *Hevði tað ikki verið rættari at stevna Den Danske Bank nú, og hervið tikið fyringarfrestini burtur?*

– Tað eru í grundini óverdugt um Føroyar skulu stevna, fyrri at fáa sín vilja.

– Tað stríðir eisini móti andanum í ríkisfelagsskapinum. Vit skulu heldur tosa

Eilíf Samuelsen, varaløgmaður sigur, at Edmund Joensen skal leiða samráðingarnar við danir

enn 30. apríl?

– Tað vildi eg hildið. Skotbráðið er ein heilur mánaði, so tað skuldi ikki verið nakar trupulleiki.

– *Um nú úrslitið ikki verður gódtikið í tinginum?*

– So er neyðugt at fara undir samráðingarnar av nýggjum, sigur Eilíf Samuelsen, sum ikki sær nakran vanda í, um tað verður tað nýggja tingið, sum eftir valið skal gódtaka samráðingarskráir hjá gamla Landsstýrinum.

okkum til rættis – ístaðin fyrri at stevna. Tí haldi eg at samráðingarloysnin er tað besta vit kunnu gera.

– Um aðrir leggja so lítið í sambandi millum Danmark og Føroyar, so er tað ein stóða, men eg eri ikki samdur, sigur Eilíf Samuelsen.

Harnæst ber ikki til at stevna bara Danske Bank. Málið er soleiðis háttað, at so skulu allir partar í málinum stevnast.

– Eg haldi, at vit í virðing fyrri hvør øðrum skulu samráðast til vit koma til eitt úrslit, sigur Eilíf Samuelsen.

– *Er trygd fyrri at samráðingarnar verða lidnar áðrenn*

Treytin hjá Den Danske Bank:

Tapini í báðum bankunum skulu gerast upp

Skal talan verða um at útseta fyrningarfrestian enn einaferð, setir Den Danske Bank treytir, eitt nú at eina uppgæð fyrri tapini í Sjóvinnubankanum og Føroya Banka skulu verða grundarlag fyrri einum møgulum endurgjaldi fyrri partabrævaumbýtið. Vit prenta her brævið frá Den Danske Bank

Den Danske Bank accepterede ved aftale af 2. marts 1998 at suspendere fristen for forældelses- og passivitetsindsigelse til udløbet af den 30. april 1998. Banken gjorde dog samtidig opmærksom på, at efter bankens advokats opfattelse er såvel forældelses- som passivitetsindsigelse til udløbet af den 30. april 1998. Banken gjorde dog samtidig opmærksom på, at efter bankens advokats opfattelse er såvel forældelses- som passivitetsvirkning vedrørende aktiebyttet allerede indtrådt.

Det færøske Landsstyre har med baggrund i det til den 30. april 1998 udskrevne lagtingsvalg anmodet om, at fristen forlænges til udgangen af juni måned 1998.

Undersøgelseskommissionen vedrørende den færøske banksag afgav sin beretning den 16. januar 1998. Uanset at der efter bankens opfattelse ikke var anledning til berettiget kritik og dermed heller ikke noget grundlag for fremsættelse af erstatningskrav mod Den Danske Bank, tilbød banken den 18. januar 1998 at ville yde kompensation, hvis en opgørelse af tabene viste, at der havde været manglende hensættelser i Føroya Banki i forhold til Sjóvinnubankin.

Tilbudet blev fremsat over for Finansieringsfonden af 1992, med hvem banken byttede aktier i Sjóvinnubankin og Føroya Banki.

Banken har på Finansieringsfonden af 1992 forstæet, at fonden og de øvrige parter ikke ønsker, at en konkret opgørelse af tabene i de to færøske

banker anvendes som grundlag for beregning af en eventuel kompensations. Der har ikke været fremsat en konkret alternativt forslag.

Den Danske Bank har forståelse for, at det udskrevne lagtingsvalg på Færøerne kan besværliggøre en realitetsbehandling af bankens tilbud inden den 30. april 1998. På baggrund af de modtagne oplysninger finder banken dog ikke umiddelbart at kunne medvirke til den ønskede forlængelse af fristen.

Det er fortsat Den Danske Banks opfattelse, at en tabsopgørelse vil være af væsentlig værdi for vurderingen af aktiebyttet.

Den Danske Bank kan derfor alene imødekomme ønsket om en udsættelse af fristen til 30. juni 1998, såfremt der indgås aftale om at iværksætte den af banken ønskede opgørelse.

Hermed kan Undersøgelseskommissionens beretnings antagelser blive suppleret med en opgørelse af det faktiske tabsløb. Opgørelsen vil være et godt udgangspunkt for parternes videre overvejelser i sagen, som banken gerne ser bragt til en hurtig afslutning.

Såfremt parterne ikke kan tilslutte sig bankens forslag, og der efterfølgende udtages stævning mod banken, vil tilbudet om efterregulering af evt. manglende hensættelser bortfalde.

Banken har netop erfaret, at Landsstýret nu er rede til en drøftelse af sagen. Banken er naturligvis rede til at deltage i en sådan drøftelse.

Bjørn á Heygum, um leiklutin sum talsmaður í bankamálinum:

– Tað vóru ikki míni sjónarmið

– Nú er staðfest at tingið ikki stendur aftanfyrri Landsstýrið í bankamálinum, men eg eri limur í samgonguni og vil vera loyalur móttvegis henni, sigur Bjørn á Heygum, sum annars av andstøðuni verður skírdur at hava tosað við tveimum tungum

DAGNY JOENSEN

– Tingbólkurin er uppløystur, og vit kunnu bert staðfesta, at tingið ikki stendur aftan fyrri Landsstýrið í bankamálinum sigur Bjørn á Heygum, sum hevur verið talsmaður fyrri tingmannabólkin í bankamálinum.

Hóast tað hevur verið tosað um at bólkurin ikki hevði álit á lögmanni sum samráðingarleiddara, so hava vit biðað sum longest, tí vit vónaðu at fyringarfrestin fór at verða útsett einaferð afturat. Tá tað ikki eydnaðist, varð bólkurin uppløystur, sigur Bjørn á Heygum, og leggur aftrat, at hansara

stóða í málinum er greið:

– Eg eri í samgonguni, og sum soleiðis eri eg loyalur móttvegis Landsstýrinum. Nú er tað upp til Landsstýrið, hvat viðari skal henda í málinum.

Tosa við tveimum tungum

– *Tað eru tvey, sum halda, at tú hevur tosað við tveimum tungum í hesum máli, og at tú hevur sagt eitt við tingmannabólkin og annað við Edmund Joensen?*

– Tað er ikki rætt. Eg havi bert staðfest, at semja var ikki í tingmannabólkinum um samráðingarleiddaran, og at bólkurin vildi biðja við at

gera nakað, áðrenn vit vistu um Den Danske Bank gekk við til at leingja fyringarfrestina.

Týsdagin høvdu vit í bólkinum fund á tingloftinum, har vit kundu staðfesta, at semja var ikki um at stuðla Landsstýrinum í at fara undir samráðingarnar.

– Onøgd var eisini um at Landsstýrið ikki hevði kunnað bólkin um skriv, sum vóru send stjórnini í málinum. Bólkurin kendi seg tí settan út av spælinum, sigur Bjørn á Heygum og visir aftur, at hetta er at tosa við tveimum tungum.

– *Fyri nøkrum døgum síðan segði tú við Sosialin,*

Bjørn á Heygum er ikki longur talsmaður fyrri tingmannabólkin

at tað ikki var nakar trupulleiki at lata Edmund Joensen fara niður, tí hann ikki kundi gera nakað, sum undirirka ikki var fyrri í Føroyum?

– Tað vóru serliga umboð fyrri flokkarnar í andstøðu, sum høvdu hesi sjónarmið í bólkinum, meðan samgongulimir ikki hava útalað seg um henda spurningin, sigur Bjørn á Heygum og endurtekur:

– Bjørn á Heygum hevur ikki útalað seg persónliga, men bert fyrri bólkin í hesum máli, sigur ein avgjörður Bjørn á Heygum.